

hubegańe wězej; Bog hobraž jim swojich jańželow.
Tych mojich sporaju do kněžnych piwnize.

Nět jo seger 10. Ja du sašej do zerkwe. Na tom boze tych Bajerow jo to stschelańe sašej huschichnuło, ale dobyli deke te našche (Franzosaťe) nejšu, howať by to něchten sapowedať a wiktoria wołať. Ale na tom boze k Wörthu jo tšchach štuchasch; tag ja tagom, a to wot Görsdorfa až do Gunstedta. Kaka schtunda, zož jaden lud s drugim se běži na žyweńe a šmersch; tam pla Wörtha jo wěscze ta nejwětscha moz tog winika, a ta namžo maťa bysch, tať ať to se praška. A pschipodla zeto we jadnom to knykańe tych buščkow, rowno aby tšchupy praškotali. Te granaty lětaju kaž hogńeze kule huschej naš, bysajuzy suť ja nimi schwizy. Běda, běda, Elsaßhausen se pali! Schogomozny Bog, zo s nami sachopisch! Pschi takem sazwiblowańu stojm zerkwi pla tych frańonnych. How laže w swojej tšchwi! jaden bžes rući, drugi bžes nogi! schykne blěde kaž šmersch, tej wozy se jim samžeratej k plědnem husnuschu; tej šuchej gube wazpozotej ja wodu. Něj to žaloscź! Zo dej mojo pomogańe, trošchtowańe, bjatowańe we takej mordatskej jame! Ja chwějom se s zerkwe wen a s kjarchoba dołoj. Tosch se sagrimjo, ja se hogleđnu, franzojski gojz lažy w swojej tšchwi; granata jo jomu žywot rosternuła. Ja ženu zož mogu, sašej se slěsy mě šyzy, tať nepřomńe, až mě hutšchoba pschestańo dybasch. Ta granata leschi mě huschej głowny na šwerchnu wjaš; Bog wě, zo tam jo nažěkała. Ja škoznyjom do kněžnych piwnize; tam jo deke, ten zety schtorm pschižo nam wot plědka. Sašej du wen glědat; we schindatskej gasy se pali; fara hyschczi stoj, ale tej brožni jo tšchymwo hobite. Sstuchaj, kať